

[Ragnhild Andersen.]

boligforholdene i hvert fald indirekte fremmer dødeligheden og fremmer sygeligheden i alle aldersklasser, såvel blandt spædbørnene som blandt de voksne. Usunde boliger, der ikke er tjenlige til menneskeboliger, findes i tusindvis her i byen og i andre byer landet over.

Sådan som boligsituationen alt i alt tegner sig i dag, kan de ønsker, som befolkningen stiller til regering og rigsdag, kort og klart gøres op i følgende punkter: For det første, at lejeforhøjelse eller skat på lejligheder forhindres. For det andet, at ejendommenes værdistigning og gevinst ved salg af ejendomme inddrages til boligmæssige formål. For det tredje, at ingen indskrænkning af byggeriet finder sted, men at byggeriet billiggøres ved forøgede og billigere statslån og ved kontrol med bygningsindustriens monopolpriser. Og endelig for det fjerde, at der ikke sker nogen forringelse af den nuværende boligstandard.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen om dette punkt på dagsordenen og gå til dagsordenens punkt 4, som er:

Eventuelt: anden behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af bestemmelserne i §§ 4—8 og §§ 10—12 samt § 16 i lovbekendtgørelse nr. 530 af 22. december 1949 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten samt om ændring i §§ 4, 5 og 13 og om tilføjelse til de i lovbekendtgørelsen indeholdte bestemmelser.

(Første behandling findes i tidenden sp. 784; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 55).

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Ny paragraf.

1) Efter § 1 indføres som ny paragraf:

„§ 0.

I lov nr. 149 af 10. april 1922 ændres det i § 6 c omhandlede beløb „400 kr.“ til: „700 kr.““

Ny paragraf.

2) Efter § 1 indføres som ny paragraf:

„§ 0.

I lov nr. 149 af 10. april 1922 forhøjes de i § 8, stk. 1—6, omhandlede fradragsbeløb med 70 pct.“

Til § 3.

3) I 3. linie ændres „af“ til: „ansættes“, og 7.—28. linie („skal der... 1 200 kr.“) erstattes af følgende: „og som indtægtsmæssigt ligger på samme niveau som førnævnte til en skattepligtig indtægt af højst 100 kr.“

Til § 5.

4) I den foreslåede nye paragraf sættes i stk. 1 b), 5. linie, punktum efter „15 år“, og resten af sætningen udgår.

Ny Paragraf.

5) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

Som ny paragraf efter lovbekendtgørelsens § 16 indsættes følgende ny paragraf:

„I lov nr. 149 af 10. april 1922 foretages følgende ændring i § 26:

„I stk. 2, 9. linie, slettes punktummet efter „deslige“, og der indføres: „og om, hvilke rente- og udbyttebeløb der er udbetalt og med angivelse af de pågældendes navn og bopæl.““

Ny Paragraf.

6) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

Som ny paragraf efter lovbekendtgørelsens § 16 indsættes:

„I lov nr. 149 af 10. april 1922 indføres i § 37, stk. 1, som nyt punktum følgende:

„For arbejdsløshed udover 30 dage vil der altid være at eftergive et beløb, svarende til skatten for ledighedsperioden.““

Formanden: Denne sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Ølgaard): Idet jeg henviser til den betænkning, der er omdelt, skal jeg fremsætte nogle få bemærkninger.

Spørgsmålet om de retningslinier, efter hvilke bødepålæg bliver praktiseret af de skattelignende myndigheder, er blevet drøftet med ligningsdirektøren ud fra de eksempler, som jeg tillod mig at nævne ved første behandling.

Ligningsdirektøren oplyste, at spørgsmålet både eller ikke både bliver bedømt på grundlag af, om der foreligger bevidst svig eller grov uagtsomhed. Ligningsdirektøren